

OVERDENKING

De Geest van Pinksteren en de kerk.

Lezen: **Matteüs 18: 15 - 20**

Over het werk van de Heilige Geest in de Kerk en gemeente staan waardevolle gedachten geschreven in de nog steeds actuele visienota van onze kerk 'De hartslag van de kerk'(2012). Graag geef ik op deze plaats onderstaand gedeelte uit deze visienota door.

THEMA 2 'TWEЕ OF DRIЕ IN JEZUS' NAAM' *DE VORM(uit de recente visienota)*

“²⁰ Want waar twee of drie mensen in mijn naam samen zijn, ben ik in hun midden.”
(*Matteüs 18: 20*)

Wat is een kerk? Jezus heeft gezegd: 'Waar twee of drie in Mijn naam bij elkaar zijn, ben Ik zelf in hun midden.' Twee of drie zijn kennelijk al genoeg voor een kerk. Beslissend is dat Jezus in hun midden is. Hij maakt dat het om een kerk gaat en niet zomaar om een vereniging van gelijkgezinden. In plaats van twee of drie kunnen het er ook twintig of dertig zijn, tweehonderd of driehonderd. Hoe meer zielen, hoe meer vreugd. Wezenlijk blijft dat de Heer in hun midden is. Hij kan dat overal zijn. Hij is dat ook overal: in reguliere kerkdiensten, op straat, op internetsites, in kamers, op de meest onverwachte plaatsen.

Vandaag zien we soms door de bomen het bos niet meer. Binnen de kortste keren draait het in de kerk om onszelf en de organisatie: om de kerkenraad, de dominee, het gebouw, het leesrooster, de financiën. Uiteraard allemaal nodig, maar de kerk is niet de optelsom van dit alles. Soms wordt kerk vooral werk: er moet van alles en steeds minder vrijwilligers moeten steeds meer doen. De agenda's raken overvol en de vreugde verdwijnt. De kerk wordt een last in plaats van een bron van rust.

Het gaat erom de kerk weer te ontdekken als dat waar Jezus over sprak: mensen bijeen in Zijn naam, in het geloof dat Hijzelf als de Levende in hun midden is. 'Brandde ons hart niet toen Hij onderweg met ons sprak en de Schriften voor ons ontsloot?', zeiden twee leerlingen tegen elkaar nadat ze met de opgestane Heer aan tafel hadden gezeten. Deze ontmoeting met de Heer is niet afhankelijk van een totaalpakket aan

verworvenheden. Soms wordt het minder: minder mensen, minder dominee, minder geld. Dat doet pijn. En toch kan dat oog geven voor het echte 'meer': het levende Woord van de Heer, de nabijheid van een God van liefde die ons aan elkaar geeft.

Soms moeten we zelfs durven loslaten. Loslaten of durven stoppen met dat waar we ons mee bezighouden. Een paar dingen goed doen met een vrolijk hart is beter dan veel dingen doen met een bezwaard gemoed. Minder is dan meer. Jezus heeft ons de kerk niet aangedaan als een molensteen om de nek, maar als een gave die ons vreugde geeft. Zo kan het zijn dat we het met een kerkgebouw *minder* doen om er een levende gemeenschap *meer* voor terug te krijgen.

Het woord van Jezus over de twee of drie die in Zijn naam bijeen zijn, geeft vrijheid om de kerk 'opnieuw uit te vinden'. De concentratie op de kern geeft ruimte in de vorm. Zeker, we moeten zuinig zijn op goede vormen. Een goede kerkorde of orde van dienst verdient de voorkeur boven wat aanrommelen. Beproefde vormen van kerkzijn die vaak intens worden beleefd zijn het waard om voort te zetten. Maar vormen zijn in Jezus' naam flexibel, een traditie is in Jezus' naam iets levends. De Geest geeft ons de gaven die we nodig hebben, ook de gave om vormen te vinden die passen bij de tijd.

Onze vormen kunnen anderen afstoten. Zonder dat we het door hebben, sluiten we zo hele groepen mensen in onze samenleving buiten. We hebben de Geest hard nodig om ons te helpen kerk te zijn voor onze tijdgenoten, voor (leeftijds)groepen die verder van onze huidige kerkelijke cultuur af staan. Experimenten met nieuwe vormen van kerk zijn gewenst. Creativiteit, met goede smaak en kwaliteit, moet een kans krijgen. Het roer tijdig omgooien, sluit meer aan bij het leven volgens de Geest dan star doorkoersen. Gelukkig zien we deze creativiteit opbloeien. De Geest is ons steeds weer te hulp gekomen en we zien geloof opbloeien en kerk ontstaan op de meest onverwachte momenten en plaatsen. Wij geloven dat de Geest dat in de toekomst zal blijven doen en willen ons daar dienstbaar aan maken.

Overgenomen uit: 'De hartslag van het leven. Visie op het leven en werken van de Protestantse Kerk in Nederland'.

Ds. M. A. Bos